

[Korsgaard.]

undre den højtærede Minister for en personlig Sagkundskab, for jeg har et levende Indtryk af, at han til enhver Tid er Taler for noget andet end for sig selv. Det bliver man maaske, naar man bliver Minister, saa forsvinder maaske Personen, saa bliver man maaske kun Repræsentant, det være sig for et Departement eller eventuelt for et Generaldirektorat. Det gør mig ondt, men jeg er naturligvis glad for, at jeg personlig ikke løber nogen stor Risiko for paa denne Maade at faa udslettet Personligheden.

Jeg ved dog ikke, hvad den højtærede Minister har tænkt sig man skulde bruge, andet end sin egen Forstand. Jeg har faaet et vist Indtryk af, at det bør man egentlig ikke, man bør altid tro paa, at det, man selv mener, er i Grunden det ligegyldige, og hvad de andre mener, er det rigtige, men saa vidt i Selvkritik er jeg ikke kommet endnu. Jeg har ikke udtalt mig om andre Ting end dem, jeg mener ligger ganske ligetil for et jævnt godt begavet Menneske, som jeg regner baade den højtærede Minister og mig selv for at være, hverken mere eller mindre. Jeg har paavist, at den Teori, at man skal sejle i Konvoj — og det er jo Grundlaget for, at man ved Hjælp af en enkelt Isbryder, det være sig Færge eller ikke Færge, skulde kunne gennemføre Trafikken nogenlunde godt —, at den Teori er man ikke i allerfjerneste Grad gaaet efter i den Del af Perioden, der hidtil er gaaet. Jeg har altsaa rejst det Spørgsmaal, om det da kan være rigtigt, at man ikke har gjort Forsøget; og at der heri skulde ligge nogen overdreven Sagkundskab, forstaar jeg ikke.

Det var mig ogsaa forbavsende at høre den højtærede Minister paa et vist Tidspunkt sige, at der i Grunden var gjort alt, hvad man kunde forlange, men i samme Nu sige, at de fire Ting, som jeg nævnte, nemlig Radio, Projektører, Ventilation af Færgerne og Afpasning af Kedlerne til Maskinerne, var Forhold, der nu vilde blive taget op til Undersøgelse. Er det nu virkelig forsvarligt at sige, at det, at man ikke har gjort det, er der ikke noget at sige til? Og hvis den højtærede Minister siger, at han ikke har sagt, at det er forsvarligt, at det ikke er gjort, saa kritiserer den højtærede Minister jo selv, at det ikke er gjort; og det vil jeg ogsaa finde fuldstændig berettiget.

Jeg mener ikke, at vi staar her i Rigsdagen for at fortælle, at alting er saare vel, naar det ikke er saadan. Jeg har fremdraget disse Punkter, og den højtærede Ministers Udtalelser gik ud paa, det er udenfor al Tvivl, at de ikke var, som de skulde være.

Men saa forstaar jeg ikke Baggrunden for at sige, at alt har været saare vel. Jeg vilde meget hellere have, at den højtærede Minister stod paa det Standpunkt, som efter min Mening vilde være det rigtige, i Stedet for at give det Udseende af, at her er ikke noget, der burde eller kunde have været anderledes.

Jeg er glad for, at Spørgsmaalet om „Jyllands“ Anvendelighed i Fremtiden vil blive nærmere undersøgt. At man ikke kan tage nogen endelig Afgørelse af hele Situationen førend efter Isperiodens Ophør, det er ligetil og falder sammen med mine tidligere Udtalelser.

Naar den højtærede Minister udtaler, at „Korsør“ maa være bedre som Isbryder end „Danmark“, tillader han sig dog her at have en personlig Mening. Men jeg mener ganske vist, at der er meget, der kan tale for, at denne personlige Mening er forkert; for der synes jeg jo rigtignok, at Ministeren ræsonnerer, om jeg saa maa sige, lidt for ingeniørmæssigt i daarlig Forstand, idet han siger: „Korsør“ har saa og saa mange Tusinde Hestekræfter, „Danmark“ saa mange Tusinde, altsaa er „Korsør“ saa mange Procent bedre. Jeg tror ikke, det er noget helt sikkert Ræsonnement, og jeg tror ikke, den højtærede Minister har været særlig heldig ved paa dette Punkt at have en personlig Mening.

Jeg kan ikke afgøre, hvilken af dem der er den bedste; men jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at man her ikke alene kan slutte ud fra Hestekræfterne. Jeg ved ikke, om der kan blive Lejlighed til at afgøre paa anden Maade, om den ene eller den anden har været den bedste; men det er jo rent faktisk, at „Danmark“ har kunnet klare Situationen hidtil, og at „Korsør“, saa vidt jeg ved, har ligget stille i 14 Dage. Men det kan selvfølgelig hidrøre fra de specielle Forhold i Store Bælt.

Den højtærede Minister ironiserede altsaa over min Sagkundskab og udtalte noget i Retning af, at han vilde ikke have turdet udtale sig saa bestemt, som jeg har gjort. Der har jo imidlertid den højtærede Minister den store Fordel, at han paa ethvert af de kommende Stadier faar Lejlighed til at udtale sig — og jeg vil da ogsaa haabe, at han paa visse Stadier faar dannet sig en personlig Mening, saa at det ikke alene er de andre, der skal bestemme det. Jeg har kun denne Lejlighed til at udtale mig, og derfor maa jeg udnytte den. Og indtil jeg faar paavist, at jeg teknisk set har sagt noget Vrovl, maa jeg fastholde Rigtigheden af, hvad jeg har sagt,